

Punkt 3. At man har anset det for naturligt, at den Udgiftsforøgelse, der paa forskellig Maade har ramt Varetransporten i de senere Aar, saaledes bl. a. gennem Forhøjelsen af Jernbanefragterne for Gods, ogsaa i nogen Grad rammer den mekaniske Varetransport ved Lastautomobiler.

Punkt 4. At den foreslaaede Afgift ikke i samme Grad er en Afgift paa Benyttelsen, men i nok saa høj Grad paa selve Besiddelsen.

Til disse 4 Punkter skal vi nu fremføre de fornødne kritiske Bemærkninger, der dokumenterer, paa hvilket urigtigt Grundlag Lovforslagets Bemærkninger og dermed selve Lovforslaget hviler:

ad Punkt 1) Den Motorkøretøjerne nu paahvilende Afgift kan absolut ikke betegnes som „lidet betydende“, hvilket bl. a. fremgaar af, at Justitsministeren i Forslaget til den nugældende Motorlov selv fremsatte de nugældende Motorafgifter, der er væsentlig højere end de under den tidligere Motorlov gældende, og begge Ting billigede de foreslaaede Forhøjelser, som blev anset for tilstrækkeligt høje, og der er ikke ringeste Grund til at antage, at Ministeren og Rigsdagen havde været enige om disse Afgifters Størrelse, hvis disse Afgifter i 1918 maatte anses for „lidet betydende“, saaledes som Finansministeren nu i 1919 stempler dem, skønt Afgifterne selv i sin Tid er udarbejdede af Finansministeren.

ad Punkt 2) Finansministeren udvikler ikke nærmere, hvad der i Bemærkningerne skal forstaas ved „de samme Grunde, som i de senere Aar har ført til større, mere omfattende Beskatning af, hvad der kan bringes ind under Begrebet Luksusforbrug“, hvorfor vi foreløbig er afskaarne fra at kunne gendrive disse „samme Grunde“. Men vi maa paa det bestemteste bestride Rigtigheden af, hvad Finansministeren skriver om „Begrebet Luksusforbrug“, nemlig: „det synes ikke tvivlsomt, at dette Moment vedvarende i væsentlig Grad gør sig gældende ved Motorkøretøjer“, og vi er i det heldige Tilfælde at kunne begrunde denne vor Protest ved Henviisning til Statsminister og Justitsminister Zahles og flere Rigsdagsmænds Udtalelser under den nugældende Motorlovs Behandling i Rigsdagen.

Folketingsmand N. P. Nielsen: „— dette udmærkede og nyttige Befordringsmiddel. — Menneskene har mærket Behageligheden og Nyttens af at benytte Automobiler. — Det er muligt, at Forhøjelsen af Motorafgiften ikke burde ramme Nyttekøretøjer, eller at de i alt Fald til Dels skulde være blevet fri for Forhøjelsen. — Jeg tror, at det vil faa en god Gang gennem Rigsdagen, og jeg haaber, at Loven ligesom de tidligere Love vil blive af den Natur, at den ikke kommer til at hemme Udviklingen af Motorkørselen, men tværtimod virker med til, at Motorkørselen gaar en stadig og sikker Udvikling i Møde.“

Folketingsmand Ferd. Nielsen: „Dette er en Udvikling, som Tiden fører med sig, og som ikke lader sig standse. Derfor kan det ikke nytte at ville hemme denne Udvikling paa kunstig og unaturlig Vis. — Jeg betragter det i det hele og store som et Fremskridt og er fuldstændig klar over, at Brugen af Motorkøretøjer gaar sin Sejrs- gang, og at der ingen Grund er til at dæmme op for denne Udvikling.“

Statsminister Zahle: „Man behandler denne Sag i allerstørste Fredsommelighed, der er ingen mere, der tænker paa at lægge Automobilkørselen Hindringer i Vejen. Man erkender nu dette Køretøjs Berettigelse og tænker paa kun at regulere Kørselen. — Jeg maa erkende, at det i al Almindelighed er rigtigt, at *Nyttekørsel beskattes lavere end Luksuskørsel*, eller, rettere sagt, det rigtige vilde være, at *virkelig Nyttekørsel aldeles ikke beskattedes*. Den første Skattebestemmelse kom ind i Automobilloven i 1909, da jeg for første Gang var Justitsminister. Den blev sat ind oppe i Landstinget. *Jeg var egentlig ikke nogen Tilhænger af den*, men bøjede mig for et Krav, der blev rejst paa Rigsdagen om at faa disse Køretøjer beskattet, og det kan ogsaa være rigtigt at tage nogen Skat af dem, for at de kan komme til at bidrage til Landevejenes Vedligeholdelse. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu foreligger, skal jeg varmt anbefale det til det høje Tings Velvillie, idet det er mit bestemte Haab, at vi endnu i indeværende Rigsdagssamling maa kunne komme til et Resultat i denne Sag, saaledes at dette nyttige og gode Befordringsmiddel kan blive til den størst mulige Nytte for Befolkningen.“

I det af Folketinget til Motorforslagets Behandling nedsatte Udvalgs Betænkning over Lovforslaget hedder det derhos:

„Der har indenfor Udvalget været Enighed om, at Motorkøretøjer spiller en saa stor Rolle i hele vor Samfærdsel baade i Byerne og paa Landet, at der ikke bør lægges unødvendige Hindringer i Vejen for en videre Udvikling paa dette Omraade.“